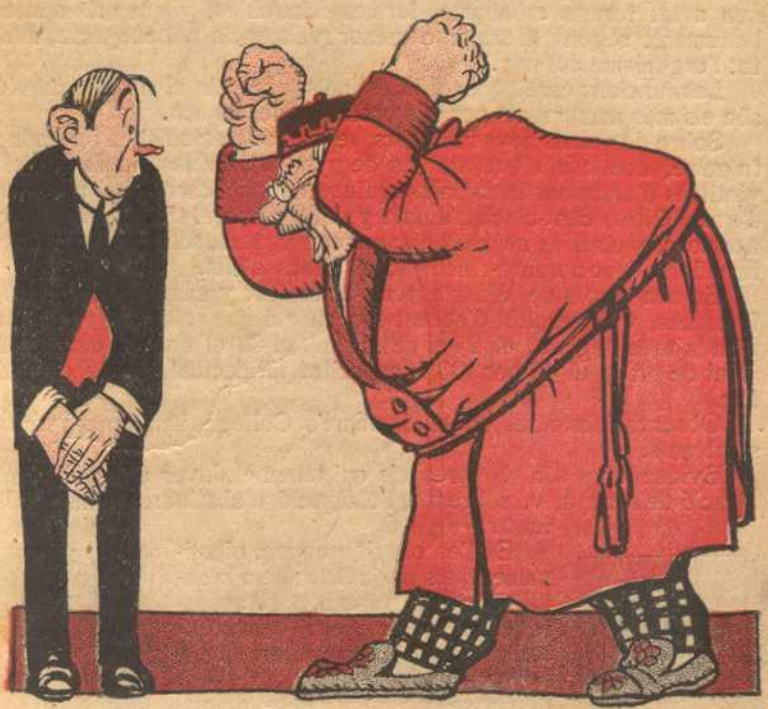
Any X. N.º 471 - PREU: 5 Cèntims. - Barcelona, 18 janer 1913

EN PATUFET

—¿Es a dir que tu't proposes malgastar la meva fortuna? ¡Ja veurem què faràs el dia que la miseria truqui a la porta de casa nostra!

—No l'obriré, papà.

PORTICH

Els noys y el tabach

L'ús del tabach pels noys ocasiona la pobresa física, fa obtusa l'inteligencia, priva de tota energia, determina alteracions que prenen aviat formes cròniques, formes incurables, y que més o menys lentament, segons la major o menor resistencia del subgecte, minen tot l'organisme del noy.

Les funcions cardíaques y intestinals, així com el sistema nerviós, són els més amenassats per l'ús prematur del tabach.

Sobre dos-cents noys fumadors, segons una estadística formada no fa gaire, nou han sigut atacats de nytalopia (ofuscació de la vista), vintitrès d'afeccions intestinals, quinze de vicis cardíachs, trenta-dós d'irascibilitat, cent-cinch d'apatia y de disgust pel treball, sis d'atachs nerviosos y cinch de neurastenia; per consegüent, sobre dos-cents noys fumadors, cent-noranta-cinch han resultat malalts.

En una escola de Washington s'han midat y examinat els alumnes fumadors, y ha resultat d'aquest experiment que sols el 20 per 100 tenien la talla deguda, el 25 el pes usual, el 66 el normal desenrotllament de pit y el 49 per 100 la capacitat intelectual propia de l'edat llur.

Observacions fetes en el Humbart's College, han donat resultats semblants.

Evidentment són els pares els qui tenen el dever d'impedir l'intoxicació dels noys, y, sobre tot, l'obligació d'abstindres d'incitarlos a fumar.

En l'escola s'ensenyen, efectivament, els perjudicis que a la salut ocasiona'l tabach, però aquesta ensenyansa queda desautorisada desde'l moment en que'ls noys veuen fumar als mestres fòra de classe, y ells, per la seva part, queden en llibertat de ferho.

En certs paíssos, els governs

TRENCA-CLOSQUES

Aquesta pobra dòna s'ha perdut en mitg del bosch. Morta de por, no sab cap ahónt caminar, puig quatre malfactors l'estàn observant, encara que a primera vista no ho sembli. Veyam quí de vosaltres els sabrà trobar.

s'ocupen actualment d'establir la prohibició de la venda de tabach, com també'l seu ús, pera'ls noys que no tinguin setze anys complerts. El Japó desde 1900, alguns cantons suissos, certs Estats americans y la Noruega tenen ja llegislacions sobre aquest important particular.

ABECÉ

El Suplement d'En Patufet corresponent al present número publica'l quinzè y últim folletó de l'interessant novela "Fugint de les terres roges". Ab aquet Suplement se regala'l conte complet "El forch d'alls", den Manel Folch y Torres.

Aficions retrospectives

Deya un cert estudiant,
que, per cert, no's senyalava
per la seva aplicació,
a un company d'estudi y d'aula:
—La meva ilusió més gran,
si possible fos lograrla,
fóra haver vingut al món
durant l'època romana.
—Molt bé comprench el teu gust
—li feu de contesta l'altre.—
Viure en aquells temps heroichs
fóra delicia extremada;
contemplar l'ostentació
de les corts d'aquells monarques;
ser testimoni present
de les famoses batalles
entre César y Pompeu;
poder sentir la paraula
eloqüent de Ciceró;
concórrer a l'amfiteatre,
y portar aquells vestits
de robes tan virolades...
—No, no ho dich pas per això, —
aturantli l'arrencada,
va interrómprel el primer.
—Donchs, ¿per què?
—¡Que ets papa-nates!
Perque, d'haver nat llavors,
l'historia fóra menys llarga
y no hi haurien, així,
tantes llissons al programa.—

NYIC

Les invencions maravelloses del sabi doctor Garlamolt

Generació instantania

UNA de les coses que més havien preocupat al nostre sabi doctor era l'estudi científich de les llegums y demés plantes del regne vegetal.

En veritat, el doctor Garlamolt tenia rahó al trobar antiquada y cansonera la forma en que's sembren, creixen y cullen les cols, els ensiams, els bròquils y demés *herbes* alimenticies.

Per això's va preocupar molt en trobar el sistema concentrat que produís en la llevor una reacció ràpida equivalent al temps, terra, pluja, sol, fems, etc., que intervenen en el creixement vegetal.

No trigà molt en trobarho. Recullint aigua de pluja y barrejantla ab un xich de *radium*, pera suplir el sol, confeccionà un líquit que feya maravelles.

El sabi doctor feu la proba ab una llevor de tomàtech. La tirà damunt de la seva taula d'escriptori, regantla ab una goteta del líquit consabut, y al cap de cinch minuts sortí una tomaquera que donava goig de mirar, tan abondants eren els tomàtechs que tenia.

Donat aquell bon resultat, comensà a ensajarlo en un camp, obtenint ràpits y magnífichs beneficis.

Content y satisfet de la seva troballa, va comunicarla tot seguit a l'Academia de Ciencies de Londres, y el President en persona va venir a Barcelona pera veure pels seus propis ulls aquella increíble maravella.

El doctor Panxaprima, que així s'anomenava'l sabi de Londres, arribà y el nostre doctor l'anà a rebre a l'estació.

Feya aquell dia un sol que estabellava y el pobre anglès suava de debò. Aleshores el nostre doctor Garlamolt, que portava a la butxaca llevors d'acacia, mullantles ab el líquit aquell, les anava tirant una a una, a distancies de un metre y immediatament eixien unes acacies d'esplèndit fullatge que progectaven ombra als acalorats senyors.

El doctor Panxaprima's quedà tan parat, que fou precís donarli una empenta pera que seguís caminant, y tot seguit envià un telegrama a Londres esplicant lo succehit.

Però no acaba aquí la cosa. El sabi anglès era molt aficionat a la cassa y sabia que'l nostre Montseny era excelent pera això.

El doctor Garlamolt, desitjós d'obsequiarlo, va dirli que l'endemà anirien al Montseny a fer la gran cassera.

Varen convidar a tots els sabis y a tots els cassadors de la ciutat pera formar part de l'expedició.

Ja us dich jo que's preparava una gran festassa bastant campestre.

Però l'home's proposa cassar y Deu disposa *regar*, lo que vol dir que'l dia senyalat pera la cassera va rebres un telegrama del Montseny avisant que no calia que hi anessin perque plovia que era un gust.

Tothom estava desconsolat, però'l doctor Garlamolt, compadintse dels invitats, va dir: —Agafin les escopetes y vinguin ab mi. —

Tots el varen seguir, conduintlos fins a la plassa de Catalunya. Al ésser allí comensà a sembrar pinyons per terra, regantlos ab el seu líquit. Ab dues ampolles d'un litre'n va tenir prou. Passaren dos minuts, tres, y tot seguit un hermós bosch de pins sorgí en la plassa.

Aixís els cassadors varen poder cassar sense tenir d'anar al Montseny a arreplegar una mullena.

Y vosaltres me direu: Però ¿còm es que no s'aplica aquet maravellós procediment? Molt senzill; desde que al doctor Garlamolt li passà *allò*, no ha volgut fabricar ja més líquit.

¿Y sabeu què es *allò*? Donchs rès; que un dia'l doctor anava en tramvia, portant en un paquet una paperina de llevor d'eucaliptus y una ampolla del seu líquit.

Va passar una senyora bastant grossa, y sense voler li donà un

cop, fentli caure les llevors y l'ampolla. En aquell meteix moment sorgiren en el tramvia imponents eucaliptus, y lo pitjor es que, havent caigut llevor y líquit en els peus de la senyora, li varen sortir dos hermosíssims arbres, que van costar molt de tallar de soca-arrel.

El govern va posar una *multa* al sabi Garlamolt, y per això va resoldre no tornar a fer probes ab el seu líquit maravellós.

J. M. F.

LLISSONS DE COSES

—¿Veus aquella vaca blanca? Es la que'ns proporciona la llet del desdejuni.

—¡Ah! Així, donchs, aquella negra dèu ésser la que'ns dóna'l cafè.

Miscelania

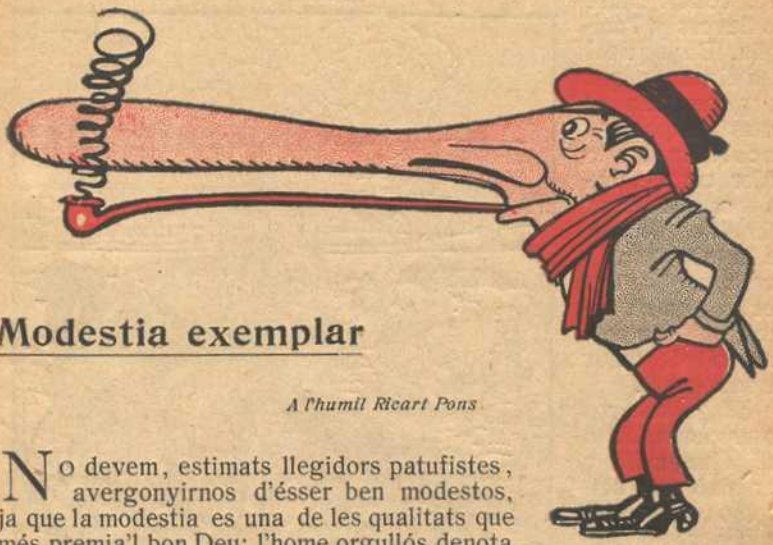
Al pujar un pinxo al tramvia, pera anar cap als toros, el va trobar ple de gom a gom, y ab una veu de tro digué al passatger que li semblà més pacífich:

— Ja pot baixar tot seguit, o sinó...

— O sinó ¡què!

— O sinó tindré d'esperar que passi un altre tramvia que vagi més buit. —

JOSEPH SANGENÍS

—Mercès a l'ús de la pipa
el meu reixinxolat nas
ara may se m'encostipa.

Modestia exemplar

A l'humil Ricart Pons

No devem, estimats llegidors patufistes, avergonyirnos d'ésser ben modestos, ja que la modestia es una de les qualitats que més premia'l bon Deu; l'home orgullós denota escassetat d'inteligencia, car si fos possehidor d'ella li fóra impossible ésser orgullós. Recordo que fullejant llibres vaig trobar aquest exemple d'humilitat tan enaltidora, com que d'ella denotava esserne atresorador, y que tinch el gust de trasladarlo aquí.

En l'escut d'un senyor bisbe de Ratisbona (Alemanya) hi havia dos aucellets. Preguntat el senyor bisbe per un dels seus amichs el significat d'aquells aucellets, el digníssim y virtuós prelat se limità a contar aquesta historia:

« Fa quaranta anys, que en les riberes del Danubi hi vivia un pobre noyet. Quan tingué l'edat de treballar, anava a cercar llenya al bosch, y cada vegada que això feya, tenia de passar per davant d'un estudi, ahont hi veya a uns noys de la seva edat, als quals el bon mestre estava ensenyant. A n'ell també li hauria plagut poder ésserhi, y com els demés nens, apendre, mes com sos pares no comptaven ab recursos, no haurien pogut satisfer la mesada, y resignat prosseguia son camí, ab el cap acotat tristament...

Cert jorn esplendorós, rialler, y que'l rey dels astres ofrenava sos magnífics raigs vivificatius y ab tota plenitut, observà que dos noys que ell recordava haverlos vist a l'escola, s'arribaven aprop d'ahont

Ha mort el príncep Leopold de Baviera, de qui se sab que una de les seves aficions predilectes era donar menjar als hermosos cignes del llach del seu jardí y jugar ab ells, tal com se veu en la fotografia.

ell vivia y preparaven uns llassos ab el fí d'agafar aucellets pera'l senyor mestre, a qui li agradaven en gran manera. El pobre nen tingué un bon pensament, que'l posà en pràctica tan bon punt pogué. Durant una de les estones d'esbarjo va agafar dos aucellets y els portà seguidament al mestre, dientli:

— Sabent que a vostè li agraden, me permeto oferilshi com a obsequi.

—¿Què es això, noy?—li digué'l mestre.

— Tu ets pobre y no pots ferme un regal per petit que sigui; te compraré'ls aucellets, y no per això t'ho deixaré d'agrahir.

El net del príncep Leopold y hereu del principat.

— ¡Per Deu, senyor, dignis acceptarlos!

— En veritat que ets d'especial caràcter — replicà'l mestre, boy contemplant el miserable vestit del noy; — mes ja que t'empenyes y't negues a que te'ls pagui, me diràs sisquera si tinch alguna cosa que pugui agradarte, y te la donaré.

— ¡Oh! sí, senyor; pot vostè fer per mi una cosa que m'agradaria tant...

— ¿Sí? Y ¿què es, amich meu? — interrompé al moment el bon mestre.

— Que'm fes el favor d'ensenyarme de llegir — exclamà'l noy, y, agenollantsé davant del mestre, repetí: — ¡Jo li prego, bon mestre, que m'ensenyi de llegir! —

Així va ferse; cada vetlla, al tornar de sa tasca, el nou estudiant anava a l'escola, y foren tan notables els seus avensos, que'l mestre recomanà'l noy pobre a un senyor rich, el qual s'encarregà de sa educació, ingressant en el Seminari, y per sa conducta y aplicació arribà a ésser professor y més tart bisbe.

— ¿Què vol dir V. E. ab això? — preguntà l'interpelant del prelat.

— Sols vull dirvos que jo sóch el noy d'allavors, — contestà'l senzill y humil bisbe. »

Cada vegada que l'orgull vulgui ensenyorirse de nosaltres, recordem aquet bell exemple de modestia tan dignificativa.

Enviat per

VICENS BORRÁS

Epigrames

—Te semblarà cosa rara
—me deya un pobre ceguet,—
mes, per trobá'l meu gosset,
daria un ull de la cara. —

—

Al Poble Nou vaig anar,
pensantme era tot modern,
però molt me va estranyar,
veure allí un *poble* tan *vell*.

Enviat per

MIQUEL CABALLERO

Concells d'higiene a la mainada

La vostra edat, benvolguts noys y noyes, es l'edat de la salut y l'alegria; per això si voleu conservar aquets dos privilegis, escolteu ab atenció lo que us vaig a dir.

Quan estigueu suats, ja sigui per haver corregut o caminat molt, ja per qualsevol altra causa, fugiu de l'aire lliure y entreu a casa o en algún altre lloch tancat, fins que us hagueu dessuat.

Després d'havervos escalfat a la vora del foch, no sortiu desseguit a l'aire lliure, perque podeu agafar algún costipat o pulmonia.

El passar sobtadament, o sense precaució ni gradació de cap mena, de la calor al fret, es l'origen de moltíssimes malalties, y, principalment a la vostra edat, es causa de que us surtin panellons, que tan males estones us donen. Y ara afegiré que, quan arribeu a casa ab molt fret a les mans o als peus, no us acosteu al brasser pera escalfarvos, puig aquet pas sobtat del fret a la calor podria resultarvos fatal per varis conceptes.

En tot temps, y encara que estigui gelant, renteuvos les mans y la cara ab aigua freda; y com més fresca sigui l'aigua, menys fret tindreu després, perque'l cos entra en reacció, y desseguida les mans se posen calentes y vermelles.

En cas de vent fort o de tempestat, esteuvos a casa, y no sortiu a l'aire lliure corrent o jugant.

Ja sé, estimats noys y noyes,

Una de les coses que més criden l'atenció en la gran ciutat de Nova York (Estats Units), es l'altura dels seus edificis de trenta o quaranta pisos. El nostre clixè representa'ls operaris dedicats a aquesta mena de construccions, colocant el panell a una cúpula de més de vuitanta metres d'altura.

lo aficionats que sóu a menjar fruites y dolços, però us recomano molt de compte en abusar d'aquet gust, pera vosaltres tan felís, perque, de lo contrari, tindreu indigestions, còlichs, etc.; són infinits els noys y noyes que moren de resultes d'una indigestió.

Jugueu sempre que us plagui a l'aire lliure y a les hores que us senyalin els vostres pares o'l mestre, perque l'exercici y la distracció són necessaris a la vostra edat; però fugiu d'aquells jochs ab els quals podeu pendre mal o fer mal als altres.

JOSEPH BIGAS Y VIÑAS

Profitós concell

Si sóch bon estudiant
menjaré gallina.
Si sóch bon estudiant
menjaré pa blanch

Això'l mestre
cada dia
ab constancia anava dient,
y el deixeple
comprenia
tal vritat molt fàcilment.
Els noyets ja s'han fet homes,
y gravades al magí
resten aquelles sentencies
ab que'l mestre'ls enriquí.
Y com pares
amorosos,
la corranda als seus fillets
repeteixen
afectuosos,
barrejada ab petonets.

Si sóu bons estudiants
menjareu gallina.
Si sóu bons estudiants
menjareu pa blanch.

J. SANTAMARIA VINYALS

Núms. 468, 469 y 470. — J. Alamany, germans Saba, germans Moureso, Mateu Borràs, Roseta Forés, Dolors Socías, Joseph Mandado, Rosa Arderiu, germans Vidal, germans Planella, Alfonsa Comella, Joan Martín, Pilar Nogueras, Peret Andrés, F. Massons, Joseph Vive, Miquel Ros, Tomàs Cerdà, Peret Urquigú, Amadeu Antiga, germans Llorens, Miquel Sola, Joseph M.ª Artal, Jaume Forcadell, Carles Camarasa, Joseph Bailo, Joseph Solà, Gaspar Nonell, Albert Bonet, Joseph Eroles, Joan Loyos, Joseph Argilagas, Carme Villa, Lluis Fuertes, Antòn Balcells, Maria Camarasa, Oscar Monteys, Jaume Puig, Carme Astor, germans Guadall, Remey Montserrat, germans Serra, Miquel Gane, germans Martí, Casimir Morelló, Ricart Paradell, Pere Mas, Miquel Sola, Jaume de la Roca, Andreu Vidal, Angel Escolà, T. Guadall, Joseph Aluja, Alvar Gelí, Joaquim Alemany, P. Deulofeu, Gabriel Rabada, Joseph Lapeira, J. Montaner, Miquel Jané, Lluis Bonet, J. Matabosch, germans Galizia, Joaquim August, Eduart Ribera, Joan Gibert, Jaume Puig, Virginia Viola, Eduart Ribera, Climent Comas, Joan Lloch, Eduart Soldevila, Lluis de Sevitge, Joan Mata, J. Pujol, Joan Mariné, Faustí Ferràn, A. Fàbrega, Joan Ustrich, Salvador B. Montané, Joan Ricou, Narcís Brusi, Joan Ramón, B. Pérez, Julià Agustí, Joseph Pau, Vicens Tort, Francisco Carrera, Pere Sambolé, Manel Egea, Antoni Celma, Lola Vaqué, germans Balcells, E. Navarro, Joan Vilas, Joseph Tura, Familia Suñé, Joan Santapaula, Victorià Terré, Salvador Barba, Antoni Grau, Joseph Puigdengolas, Ramón Bassa, Antoni Comas, Salvador Roig, germans Comas, Joan Sayol, Maria Lacasas, R. Suñé, germans Castany, Lluis Soler, Pau Nobell, Joseph Puigventós, Joan Maresma, Gumersindo Cortacans, Salvador Bonet, Salvador Marimón, Agustí Tossas, Miquel Pujades, Claudi Mas, Joaquim Costa, Ferràn Montserrat, Joan Rius, Germàn Tejero, Salvador Marcó, Joan Mitjans, Joseph Oliva, Manel Solé, Antòn Solé, Jaume Ferré, Felip López, Paquita Fages, Octavi Julià, Joseph Segura, Antòn Cuadrench, Alfret Blanco, Guillem Rodríguez, Joan Umbert, Joseph Lladó, Rafel Pérez, Manel Canals, Joseph Vilaseca, Antòn Larrà, Laureà Ribó, Manel Seculí, Joseph Pérez, Joan Llimona, Francisco X. Rigual, germans Mesa, germanes Mariné, Maria Paluzie, Constantí Aleu, Samuel Riera, Ricart Bover, Lluis Palles, Lluis Permanyer, Ramón Girona, germans Vallhonrat, Joseph Pou, Joan Santapaula, Maria Antich, germans Ribas, Francisco Grau, Ramón Oliveres, N. Casals, germans Trixent, Joan Perelló, germans Remus, germans Cortecans, C. Jiménez, germans Goicoechea, Joseph Caballé, Lluis Gabarda, Domingo Vallès, Joan Domingo, Joan Soler, Cirilo Puig, Joseph Oliva, Joseph Seroles, R. Suñé, germans Rodríguez, Lluis Borràs, Agneta Sánchez, Joseph Camps, J. Boix, germans Fàbregas, Andreu Andrade, germans Piernes, Joaquim Auguet, Pere Mas, Francesch Barceló, Eduart Ribera, germans Cabré, Arcadi Sabaté, Joseph Vive, Pepeta Entenza y altres, Joan Perelló, Joan Vilas, Joseph Benedicto, Maria Ruis, Ramón Cuspinera, Joanet Renom, Joaquim Munné, Antoni Grau, germans Carrau, Joseph Gas, Maria Badia, Miquel Remus, Josepha Nogueras, Carolina Solé, Joseph Riba, J. Serra, Pepeta y Mercè Vilaplana, Carme Cusialls, Albert Bonet, germanes Palà, Manel Soriano, Joseph Mercader, Climent Comas, Joan Llonch, Paquita de Tàrrega, J. Blanch, Juli Schmid, Ramón Laplana, Josepha Vilaseca, Grau

Pascual, Antòn Güell, Joseph Porta, Salvador G. Baldé, Juli Furc, Laureà Ribó, Emili Font, Francisco Andreu, Manel Canals, Andreu Vidal, Alfons Bordes, A. Comas Mariàn Pi, R. Bertràn, M. Vilafranca, August Viladesau, Mercè Julià, germans Vall.

ENDEVINA, ENDEVINETA

GEROGLÍFICH

F A

MATEU B. FERRER

ENDEVINALLA

¿Quin es el nom que dit en castellà
les cinch vocals s'hi solen trobâ?

DANIEL MAIDEU

FUGA DE VOCALS

. L'. ST.. T.T. C.C. V..

JOSEPH SANGENÍS

CONVERSA

— ¿Ahónt anaves tan acalorat?
— Era que anava a buscar una cosa.
— ¿Quina cosa?
— La que tu y jo hem dit. —

ANTON BALDRICH ESCUDÉ

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN EL NUMERO ANTERIOR

A la xarada: *Caseras.* — A la targeta: *Inglaterra, Rusia.* — Al geroglífich: *Tres cassoles en un cabàs.* — A l'anagrama: *Paca.* — A l'endevinalla: *La mitja.*

Redacció y Administració: Cardenal Casañas, 4 (Riera del Pi)

Avís interessant

Pròxim a terminarse l'interessant noveleta, adaptació den Joseph María Folch y Torres, **Fugint de les terres roges,** que ab tant èxit ha vingut publicantse en el nostre Suplement, comensarà la preciosa noveleta del meteix autor, escrita expressament pera EN PATUFET, titulada:

Vida y aventures den Jordi Bel

que serà sens dubte una de les més interessants y boniques que s'han publicat.

El nou folletó reunirà per complet aquelles condicions que tant han contribuit al major èxit del nostre Suplement, o sigui, amenitat, interès vivíssim y bones ensenyanses, per lo que no dubtem ha de plaure, com totes les fins ara publicades, als nostres estimats lectors.

Els noys de Catalunya donen proba de bon gust adquirint setmanalment, ab EN PATUFET, el seu magnífich Suplement, ab el que, com de costum, **s'hi regala cada setmana**

Un conte original complet

BARCELONA. — Imprempta de FIDEL GIRÓ, carrer de Valencia, núm. 233

La Casa del Patufet

Desde que tenim en **La Casa del Patufet** obertes la secció de *llibres, catalans y castellans, d'educació, de contes, de viatges;* la secció d'*obgectes d'escriptori y dibuix*, y la de **sport,** *jochs de croquet, raquetes de tennis, pilotes de foot-ball y bicicletes,* que'ls noys omplen la casa.

A les tardes, a la sortida dels colegis, van venint a

La Casa del Patufet

que es la casa del noy català, la casa d'ells.

Hi ha estotxos ab **barretes de colors** desde **20 cèntims.** Y trenca-caps desde **20 cèntims** també. Llàpissos Faber y Koh-i-noor. Tenim a **cinch cèntims** uns llàpissos immillorables que se'n van com fruita. *Llibretes de totes mides y preus. Gomes Faber, Koh-i-noor y del Canó. Tinters involcables. Porta-plomes de la serp.*

Escopetes que contenen porta-plomes, llapis y tinter, ab dispars de mauser.

Regles Faber, de mida curta, els únichs que caben dintre'ls *plumiers.*

TOT BONICH — TOT PRACTICH — TOT ECONÒMICH

—¡M'has salvat, estimat lector, donant la volta al paper! ¡Ara sí que, cayent de peus, no'm faré cap mal

—¡Ay, Deu meu, cayent així de cap, no tinch salvació possible!